

1119882552,117

COBISS 0

občina šentjur pri celju

VIZ

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

OKTOBER 1988

Št. 117

Novo v novem šolskem letu

Mesec september — začetek novega šolskega leta, vrvež živahnih, nasmejanih, še počitniško razpoloženih osnovnošolcev in prvošolcev v rumenih ruticah, ki se še plaho, skupaj s starši, zbirajo pred »hramom učenosti«, v katerem se bodo osem let organizirano vključevali v vzgojnoizobraževalni proces, si pridobivali znanje, oblikovali interese za nadaljnje izobraževanje in življenje.

Ob tem se zamislimo o zastavljenih smotrih enotne slovenske osnovne šole ob letošnji 30-letnici, opredeljeni v ustavi, zakonu o osnovni šoli, smernicah o življenju in delu osnovne šole, ki poudarjajo širšo družbeno vlogo vzgoje in izobraževanja, »da je vzgoja in izobraževanje bistveni dejavnik razvoja socialistične družbe, večje produktivnosti dela, razvoja ustvarjalnih sil ljudi in vsestranskega razvoja osebnosti, humanizacije socialističnih samoupravnih in demokratičnih odnosov in splošnega napredka družbe...« Res lepe besede, visoko zastavljeni smotri. Toda naša družbena vsakdanost, gospodarska kriza, stabilizacijska prizadevanja, restriktivni ukrepi na področju družbenih dejavnosti, pa nam izvajalcem vzgojnoizobraževalnih programov ožijo možnosti. Odvisnost od razvojnih možnosti naše družbenopolitične skupnosti, solidarnostnih »injekcij«, ki težijo po usihanju, na drugi strani pa široko zastavljene vsebine zagotovljenega in razširjenega programa življenja in dela osnovnih šol, opredeljenih z letnimi načrti in dogovorjenih v srednjeročnih načrtih Izobraževalne skupnosti, postavljajo nas pedagoške delavce pred vprašanje, kako preseči sedanjo zmedo v zagotavljanju ustavnih pravic mladih s področja vzgoje in izobraževanja.

Danes imamo v Sloveniji nacionalno naravnano osnovno šolo z enotnim zagotavljenim in različnim razširjenim programom življenja in dela OŠ, ki naj teoretično omogoča enaka izhodišča slovenskim otrokom in na drugi strani množico različnih »občinskih OŠ«, kolikor je pač občin v SRS, ki se otepajo s problematiko pokrivanja vzgojnoizobraževalnih programov, z različnim nagrajevanjem delavcev v vzgoji in izobraževanju glede na ekonomske možnosti posamezne družbenopolitične skupnosti, prostorsko problematiko...

Ali se pred prosvetne delavce postavlja vprašanje različnih razvojnih možnosti vzgoje in izobraževanja nasproti enotno opredeljenemu zagotavljenemu programu za vsakega slovenskega osnovnošolca glede na teritorialno opredelitev občine v SRS in njene razvojne možnosti?

Splošne družbene potrebe in prenova osnovne šole zahtevajo razširitev programov vzgoje in izobraževanja, kakovostno izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov, ki bo osnova za uspešno in ustvarjalno delo poznejših učencev v usmerjenem izobraževanju ali poklicni dejavnosti v združenem delu.

Nekajletno spremljanje naših učencev v programih UI kaže ugodne rezultate, celo nekaj nad regijskim poprečjem.

Razkorak v nekaterih možnostih razvoja vzgoje in izobraževanja, ki se iz leta v leto oži, je med razvitimi in nerazvitimi družbenopolitičnimi skupnostmi SRS vedno večji in se z linearnimi državnimi ukrepi omejevanja še povečuje, s tem pa ruši koncept enotne slovenske osnovne šole, kar ima za posledico manjše razvojne možnosti v manj razvitih občinah.

Tako smo izvajalci vzgojnoizobraževalnih programov v DO VIZ Šentjur v letu 1988 zaradi zaostrenih finančnih možnosti na področju skupne porabe in v prid razbremenjevanju gospodarstva sprejeli s šolskim letom 1988/89 dokaj radikalne ukrepe racionalizacije na področju zagotovljenega in razširjenega vzgojnoizobraževalnega programa (ukinitve COŠ, racionalizacija šolske mreže, participacija za oddelke PB, prehod na ekonomske cene šolske prehrane, ohranitev sedanjega obsega GŠ ipd.).

Razbremenitev gospodarstva je nujna, tega se zavedamo tudi delavci vzgoje in izobraževanja občine Šentjur, toda potrebno je poznati dejansko obremenitev združenega dela občine Šentjur za vzgojo in izobraževanje; prispevna stopnja je med najnižjimi v SRS, šentjursko združeno delo pokrije le dobro četrtino vzgojnoizobraževalnega programa, dobro tretjino delavci preko BOD, ki so zaposleni izven občine, največji delež pa je republiška solidarnost.

Z vsakoletnim omejevanjem družbenih dejavnosti si dejansko v naši družbi zagamo vitalne veje njenega razvoja, kar zaskrbljuje; na področju splošne proračunske porabe, kjer so velike obremenitve

združenega dela, iz svojega dohodka ne naredimo nič ali zelo malo.

V petih centralnih OŠ s petimi podružničnimi OŠ občine Šentjur, integriranih v DO VIZ Šentjur se vzgaja in izobražuje v šolskem letu 1988/89 2463 učencev v 99 rednih oddelkih OŠ, 4 oddelkih kombiniranega pouka, 1 oddelku šole s prilagojenim programom, 3 oddelkih podaljšanega bivanja in 12 oddelkih varstva vozačev; od te osnovnošolske populacije pa je 198 učencev vključenih v program glasbene šole Skladateljev Ipavec Šentjur.

S šolskim letom 1988/89 smo pridobili prenovljene in nove šolske prostore v podružnični osnovni šoli Blagovna, ki je organizacijsko prešla iz dveh kombiniranih oddelkov OŠ v 4 redne oddelke OŠ z 68 učenci; delno pa se je s tem spremenil šolski okoliš in številčno razbremenila organizacija pouka na razredni stopnji v centralni OŠ Franja Malgaja Šentjur.

Kljub izrednim materialnim omejitvam smo izvedli nekaj nujnih večjih investicijsko-vzdrževalnih del, ki smo jih financirali iz sredstev amortizacije, oziroma jih je sofinancirala OIS Šentjur v skupni vrednosti več kot 70.000.000 din:

- sanirali smo ravni del strehe na OŠ Blaža Kocena Ponikva
- uredili vodovodno instalacijo ter strugali in lakirali parkete v vseh učilnicah stare šole Franja Malgaja Šentjur, ter telovadnici
- sanirali streho na veznem hodniku OŠ Franja Vrunča Slivnica in ga preuredili v garderobo
- pričeli s prvo fazo ureditve specialne učilnice fizika-kemija na OŠ Kozjanski odred Planina.

Nekatere prednostne naloge s področja realizacije vzgojnoizobraževalnih programov poleg realizacije predpisanega predmetnika in učnih načrtov, ki jim bomo v šolskem letu 1988/89 dali večji poudarek:

- evalvacija prenovljenega predmetnika in učnih načrtov od 1. do 8. razreda skupno z Zavodom za šolstvo SRS OE Celje
- intenzivnejše razvijati interesne dejavnosti učencev, predvsem s področja družbeno potrebnega in družbeno koristnega dela, naravoslovnih in tehničnih dejavnosti, kjer so možnosti prihrankov materialnih stroškov kot je
 - a) delo šolskih hranilnic
 - b) delo šolskih zadrug
 - c) zbiralne in delovne akcije v okviru programov družbeno koristnega dela
 - d) izdelovanje didaktičnega materiala in učil v okviru fizikalnih, tehnično-modelarskih krožkov...
 - e) pospeševanje in stimuliranje inovativne dejavnosti — učiteljev — mentorjev teh dejavnosti
- okrepljeno sodelovanje s starši na roditeljskih sestankih govorilnih urah in svetih staršev, sodelovanje z institucijami, kot so KS, ki so pomemben element podružbljanja OŠ
- razvijanje samouprave učencev v okviru šolske in oddelčne skupnosti
- permanentno strokovno izobraževanje pedagoških delavcev; vzpodbujanje pedagoškega študija ob delu na VII. stopnji programov pedagoških fakultet.

To je le nekaj podrobnosti iz programa življenja in dela OŠ. Zaželeno bi bilo, kar je tudi zakonska obveza, da se v septembru in oktobru aktivno vključijo v letno planiranje vzgojnoizobraževalnega dela posameznih OŠ vsi dejavniki v posameznih šolskih okoliših, predvsem preko krajevnih skupnosti in svetov staršev.

Prav bi bilo, da Letni delovni načrt šole, ki je temeljni dokument organizacije in izvajanja programa življenja in dela OŠ, pozna vsak krajan v svojem šolskem okolišu.

Kljub nekaterim organizacijskim težavam (reorganizacija DO VIZ, izpeljava sistema svobodne menjave dela na osnovi realizacije vzgojnoizobraževalnih programov izvajalcev, šolski okoliši in s tem v zvezi optimalna uporaba prostorskih pogojev posameznih OŠ, problematika šolskih prevozov in podobno) bomo izvajalci vzgojnoizobraževalnih programov tudi v tem šolskem letu realizirali smotre in program življenja in dela OŠ, ki ga pred nas postavljajo družba, da bo naš osnovnošolec ob sodelovanju pedagoških delavcev, staršev in krajanov pozneje postal uspešen učenec v usmerjenem izobraževanju in ustvarjalni samoupravljalca v združenem delu in krajevni skupnosti.

Franc Krampf

Šentjurski portret

27. septembra je na Kalobju, kamor je prišel takoj po osvoboditvi učiti šolsko mladež, praznoval svojo osemdesetletnico Franc Cerkvjenik.

Ves zadnji teden v septembru so mu prihajali čestitke k visoki obletnici njegovi nekdanji učenci, krajanji Kalobja in drugi. Prišli so tudi kalobški osnovnošol-

ci, kakih 30, s svojim učiteljem in tovarišico. Njihove čestitke in pesmice so ganile jubilanta in tudi nas, ki smo bili ravno takrat pri Francu Cerkvjeniku v gosteh.

Tržanova Saška iz III. razreda je sama sestavila nagovor tovarišu, ki je nekoč učil tudi nje-

nega ata in mamico. Takole je povedala:

»Dragi tovariš Cerkvjenik!

Danes, ko praznujete osemdesetletnico, vas pristrčno pozdravljamo in vam iz vsega srca čestitamo. Ob vašem rojstnem dnevu je prav, da se tudi mi — pionirji OŠ Kalobje spomnimo na vas, saj ste toliko časa poučevali naše starše na tej šoli. Učili ste v tistih časih, ko je bilo življenje veliko težje kot je danes. Vi imate največjo zaslugo, da naša šola še tako trdno stoji pokonci.

Vsako jutro stopate ob živi meji naše šole. Ustavite se in prijazno odzdravite razposajenemu, ki se podijo okrog dreves in skačejo po klopeh. Ne moremo vam izkazati dovolj hvaležnosti. Radi vas imamo, saj ste vse svoje življenje posvetili mladim in delu na šoli. Ob tem lahko povem, da vas vsi vaši učenci še vedno nosijo v srcu, kot dobrega in pravičnega učitelja.

Ob vašem jubileju vam vsi učenci naše šole želimo prijetno praznovanje in, da bi še dolgo živeli skupaj v družinskem krogu, polnem sreče in zadovoljstva. Želimo vam mnogo srečnih let in, da bi še naprej ohranjali svojo nekdanjo podobo.

Vsem številnim čestitkam in najlepšim željam mladine in drugih se pridružuje tudi uredništvo našega glasila.

Uredniški odbor

Pripravljamo se na ustanovitev društva diabetikov v Šentjurju

Za sladkorno boleznijo ali diabetes mellitusom zbolijo približno 2 do 3 odstotke odraslih ljudi. To bi pomenilo, da je v občini Šentjur od 300—400 sladkornih bolnikov, od tega pa ima Diabetični dispanzer v zdravstvenem domu Šentjur (ki dela vsak torek in četrtek) evidentiranih le 263 bolnikov. Tako je torej v naši občini vsaj še sto neodkritih bolnikov s sladkorno boleznijo. Zato zdravstveni delavci pozdravljamo ustanovitev društva za sladkorne bolnike v naši občini, saj nam bo v veliko pomoč pri odkrivanju »skritih« bolnikov. Sladkorna bolezen, ki se prične z lakoto, žejo in hujšanjem je namreč zahrbtna bolezen. Povzroča prezgodnje poapnenje predvsem drobnih žilic v ledvicah, očeh, nogah, možganih in drugih organih. Zato pride pri nezdravljeni sladkorni boleznijo do odpovedovanja ledvic, do slepote, do gangrene nog itd.

S pravočasnim zdravljenjem pa je mogoče komplikacije preprečiti oziroma ublažiti. Zato je izredno pomembno, da čimprej odkrijemo in nato zdravimo sladkorno bolezen. Menimo, da nam bo novoustanovljeno društvo diabetikov v veliko pomoč in oporo. Inicijativni odbor bo imenovala SZDL Šentjur, pristopne izjave pa bo dobil vsak diabetik v ambulanti v ZD Šentjur in ZP Planina.

Prim. dr. Ivan Moser

Spet likovna kolonija „Bohor žari“

Zveza kulturnih organizacij Šentjur prireja MALO LIKOVNO KOLONIJO »BOHOR ŽARI«, ki bo v soboto, 22. oktobra 1988. Sodelujejo otroci osnovnih šol iz Slovenije, najboljše dela pa bodo nagrajena. Tema letošnje kolonije je PLAKAT (na prosto temo iz NOB).

Otvoritev razstave vseh likovnih del bo v avli OŠ Šentjur v soboto ob 18.30.

Poleg ZKO Šentjur sodelujejo pri organizaciji likovne kolonije še OŠ Franja Malgaja Šentjur, Zveza prijateljev mladine ter šentjurska borčevska organizacija.

Uresničevanje družbenega plana občine v letu 1988

V začetku leta 1988 smo sprejeli z resolucijo naslednje temeljne cilje in usmeritve razvoja:

1. Nadaljevanje prestrukturiranja gospodarstva
2. Pospesevanje procesov tehnološkega, kadrovskega in organizacijskega posodabljanja
3. Povečanje obsega mednarodne menjave
4. Prilaganje proizvodnje potrebam in zahtevam trga
5. Pospesevanje razvoja drobnega gospodarstva
6. Usklajevanje vseh oblik porabe z možnostmi
7. Varovanje in izboljšanje okolja
8. Pospesevanje razvoja DPS z večjim povezovanjem, vlaganji in izkoriščanjem olajšav.

Analiza uresničevanja resolucije v letu 1988 je dala odgovor na to, ali smo bili v realizaciji zastavljenih ciljev uspešni ali ne, oziroma nam pokazala področja, na katerih moramo do konca leta narediti več kot doslej.

Prestrukturiranje gospodarstva je potrebno povezovati predvsem z možnostmi investiranja in ustreznimi programi v OZD. Ugotavljamo, da se naše gospodarstvo postopoma preusmerja v nekatere nove programe, vendar je ta proces še vedno prepočasen. Najhitrejši in najboljše je tam, kjer so uspeli angažirati sredstva za pospeševanje manj razvitih področij (kmetijstvo, Tajfun, ALPOS) in jih usmeriti v investicije. Prizadevanja pod točko 1 in 8 moramo nadaljevati, saj je to ena naših redkih priložnosti.

Tam kjer bodo to funkcijo okrepili tudi z ustreznimi kadri, se za razvoj ni bati.

Razveseljiv je podatek, da smo v letu 1988 precej povečali izvoz in da se je delež izvoza v dohodku povzpela že na 11 odstotkov, ter da imamo ob polletju samo dva »simbolična« izgubaša.

Res je, da se je delež akumulacije v dohodku zmanjšal (znižal se je tudi v regiji in SR Sloveniji), vendar pa so ozdi uspeli premostiti najhujše likvidnostne težave, tako da lahko do konca leta pričakujemo zadovoljive rezultate.

Ne moremo biti zadovoljni z realizacijo točk 5, 6 in 7. Poraba vseh vrst je glede na naše možnosti še vedno prevelika. Zato je IS tudi sprejel predlog racionalizacije v SIS, pripravljiva pa še nekatere organizacijske spremembe.

Varovanju in izboljševanju okolja bomo morali v prihodnje dati večji poudarek in se zavzemati predvsem za to, da obstoječega ne bomo slabšali, najhujše onesnaževalce pa prisilili, da ustrezno ukrepajo.

Času in možnostim je primerno, da se razvijamo s postopnimi koraki, zato bo treba spremljati sleherni najmanjši obrat in iz njega napraviti nekaj več. Drobnogospodarstvo (tako zasebno kot družbeno) ima velike prednosti. Če bomo skozi novo zakonsko regulativo dovolili na tem področju več »svobode«, bodo osnovne možnosti dane.

Vsekakor nas lahko razveseljuje, da imamo dobre rezultate tudi v Emo — Tozd Kotli in da so očitno najtežje čase prebrodili tudi v Topru. Moda in Elegant sta se končno odločila (referendum) za skupno nadaljevanje poslovanja in tudi za novo lokacijo v Šentjurju.

Te dni dokončujemo v občini pomembno posodobitev Jezerskega klanca in nadaljevanje posodobitve ceste proti Šentvidu. Problematika oskrbe z domačo pitno vodo se razrešuje z uspešno izgradnjo vodovodnega sistema Kozarica, vseh aktivnosti v KS pa niti ne kaže zapisovati.

Resolucijsko zastavljeni cilji so bili torej večji del realizirani. Ne realizirane bo potrebno ponovno proučiti in naloge zastaviti tako, da bodo rezultati boljše.

M. D.

Nove pridobitve v Gorici

Krajevna skupnost Slivnica pri Celju zaostaja pri modernizaciji lokalnih in nekategoriziranih vaških cest, tempo razvoja z ostalimi KS v občini pa lovi na področju stanovanjske izgradnje, izobraževanju osnovnošolske mladine in turizma.

V Gorici se gradi stanovanjski blok s šestnajstimi stanovanji, izvajalec del je Ingrad Celje, Tozd Šentjur, investitor pa je stanovanjska skupnost.

Kmalu bo končana ribogojnica na Slivniškem jezeru, izvajalec del je Nivo Celje, finančno pa delo pokriva ribiška družina Voglajna Štore. V krajevni skupnosti bomo kmalu dobili tudi enajst novih priključkov na PTT omrežje. S temi številkami je KS povezala vse vaše skupnosti, pa čeprav samo s po dvema številkami v eni VS. V tem letu je bil zgrajen tudi ob-

jekt pri farmi nesnic v Gorici. Odprta je stanovanjska cona URBAN, kjer individualno gradijo štirinajst stanovanjskih hiš. Obveščamo zainteresirane graditelje, da je še nekaj prostih parcel za gradnjo hiš. Velika želja krajanov naše KS in sosednjih Prevorje in Lisično je, da se nadaljuje z modernizacijo ceste M. Tita.

Precej pa smo se potrudili tudi pri varovanju naših kulturno-zgodovinskih objektov, saj smo obnovili zvonik pri cerkvi sv. Janeza in pripravili material za nadaljnjo obnovo.

Vse pridobitve so tesno povezane z delovanjem krajevne skupnosti in njenih organov.

S sprejetjem spremembe zadalnega načrta Gorice, pa bo dana tudi možnost gradnje individualnih počitniških hišic na področju Gradišča.

Naša (ne)varnost v cestnem prometu

Novi zakon o temeljih varnosti cestnega prometa

Stanje varnosti v cestnem prometu v I. polletju letošnjega leta je izredno kritično, tako da se približujemo katastrofalnim razmeram, kakršne so bile v letih 1978 in 1979.

V prvih šestih mesecih je bilo tako v SR Sloveniji 2865 prometnih nezgod z mrtvimi ali poškodovanimi udeleženci, kar je 3,6% več kot v enakem obdobju leta 1987 (2763) in 274 mrtvih (240) ter 3682 poškodovanih (3641).

Kot v vsej Sloveniji se je prometna varnost poslabšala tudi v naši občini. Tako se je na območju občine Šentjur do 20. 9. 1988 zgodilo 58 prometnih nezgod, v enakem obdobju lani pa 44. Indeks rasti je 131. V letu 1987 je bilo v celem letu 54 prometnih nezgod, v katerih so 4 osebe izgubile življenje, 23 oseb je bilo hudo telesno poškodovanih, 19 pa lažje. V letošnjem letu so 4 osebe izgubile življenje, 20 oseb je bilo hudo telesno poškodovanih, 35 oseb pa lažje. Med udeleženci je bilo pet otrok, od teh je eden izgubil življenje. Nastala je tudi ogromna premoženjska škoda, v letu 1988 znaša okoli 101.000.000 din, v letu 1987 pa okoli 111.981.000 din.

32 prometnih nezgod so povzročili v letu 1988 vozniki osebnih avtomobilov, 8 vozniki koles z motorjem, 7 vozniki tovornih avtomobilov, 5 vozniki motornih koles, 2 voznika traktorjev, po 1 voznik kolesa, avtobusa, pešec in jezdec.

Med vzroki prometnih nezgod je še vedno na prvem mestu neprimerna hitrost — 17 nezgod, vinjenost 9 nezgod, vožnja po levi strani 8 nezgod, izsiljevanje prednosti 6 nezgod itd.

Zaradi storitve kaznivega dejanja ogrožanja javnega prometa smo 39 oseb ovadili javnemu tožilstvu, 13 oseb pa predlagali v postopek o prekršku.

Prometna varnost se je v naši občini poslabšala kljub temu, da smo več časa posvetili nadzoru in urejanju prometa, kar kažejo tudi podatki o ukrepih zoper kršilce cestnoprometnih predpisov za I. polletje letošnjega leta, ko smo podali 417 predlogov za uvedbo stopka o prekršku, v enakem obdobju lani 341, 786 oseb smo kaznovali na kraju prekrška, lani 603, 1059 oseb smo pisno opozorili, lani 485, odvzeli smo 46 vozniških dovoljenj in 46 prometnih dovoljenj.

Poleg omenjenih prometnih nezgod je PM Šentjur obravnavala tudi 53 prometnih nezgod z manjšo materialno škodo in smo zoper kršitelje podali predloge sodniku za prekrške. Vsi ti podatki kažejo, da je prometna kultura vseh udeležencev v cestnem prometu na nizki ravni in da tudi ostrejši ukrepi milice ne pripomorejo k večji prometni varnosti.

12. oktobra bo začel veljati nov zakon o temeljih varnosti cestnega prometa, od katerega nekateri pričakujejo, da bo uredil razmere na naših cestah, ki zahtevajo vse večji krvni davek. Prepričani smo, da tega ne more storiti noben zakon, pa če je še tako lepo napisan, temveč le spremembe v ravnanju vseh udeležencev v prometu in drugih subjektov, ki bi naj skrbeli za varen promet.

Novi zakon o temeljih varnosti cestnega prometa prinaša več novosti. V tem sestavku bi opozorili na nekatere. Uvodni členi zakona določajo splošne dolžnosti posameznih organizacij in skupnosti pri zagotavljanju boljše prometne varnosti. Se zlasti pomembno je 10. člen, kjer je 58 definicij pojmov, ki se uporabljajo v nadaljevanju zakona, od tega, kaj je cesta, do definicij posameznih vrst vozil.

Drugo poglavje zakona govori o cestah, določa posamezne vrste cest (magistralne, regionalne, avtomobilske) in opredeljuje njihove posamezne značilnosti.

Tretje poglavje govori o prometnih pravilih. Pri tem je novost v 28. členu zakona, ki določa, da poškodovanih vozil, predmetov in snovi, ki utegnejo ovirati ali ogroziti varnost prometa, ni dovoljeno puščati na cesti ali jih metati na cesto. Voznik mora odstraniti z vozišča predmete, ki padejo z njegovega vozila na cesto in predmete, ki jih je pri ustavitvi vozila postavil na cesto. Posebej opozarjamo na določbo, da mora voznik z vozišča odstraniti tudi predmete, na katere naleti med vožnjo, če to lahko stori in če s tem ne ogroža varnosti prometa. Če tega ne more storiti, mora o tem obvestiti pristojni organ oziroma organizacijo, ki skrbi za vzdrževanje ceste.

33. člen zakona govori o odnosih voznikov vozil javnega prometa in drugih voznikov in določa, da mora voznik v naselju omogočiti vključitev v promet vozniku vozila za javni mestni prevoz potnikov ali posebno označenemu vozilu za prevoz otrok, kadar ti vozili zapuščata postališče, ki je izven cestišča, oziroma razširjen prometni pas, ki je namenjen za postajališče. Hkrati pa je v tem členu določeno, da mora voznik vozila za javni prevoz potnikov svojo namero označiti s smernim kazalcem in se vključiti v promet tako, da ne ogroža drugih udeležencev v prometu.

Pri največjih dovoljenih hitrostih ni sprememb. Na avtomobilskih cestah je še vedno največja dovoljena hitrost 120 km/h, na cestah, rezerviranih za promet motornih vozil 100, na drugih cestah 80, v naseljih pa 60 km/h.

Pri določbah o zavijanju je novost pri spoštovanju desnega pravila. Voznik, ki zavija v levo mora v enakovrednem križišču pustiti mimo vozilo, ki prihaja iz nasprotne smeri in na križišču ne spreminja smeri ali zavija v desno.

Precej je novosti pri predpisih za vožnjo koles z motorjem. V 97. členu je določeno, da mora voznik kolesa z motorjem voziti po kolesarski stezi ali pasu, če je ta zgrajen, vendar ne z večjo hitrostjo kot 25 km/h.

Vozniki koles z motorjem in motornih koles in osebe, ki se na njih vozijo, morajo imeti na glavi med vožnjo varnostno čelado. Ta določba bo začela veljati 1. julija 1989. leta.

Posebej velja omeniti novost, da mora pooblaščen uradna oseba, ki opravlja ogled prometne nezgode, v kateri je kdo poškodovan ali je nastala večja premoženjska škoda, neposredne udeležence nezgode preizkusiti z ustreznimi sredstvi in aparati ali jih poslati na strokovni pregled, da se preveri, ali imajo v organizmu kaj alkohola. Če se ugotovi, da imajo neposredni udeleženci nezgode v organizmu alkohol, mora pooblaščen uradna oseba odrediti odvzem krvi in urina za analizo. Če je kdo v prometni nezgodi umrl, mora pooblaščen uradna oseba odrediti odvzem krvi in urina za analizo, da se ugotovi, če so neposredni udeleženci nezgode pod vplivom alkohola.

V poglavju o voznikih je še naprej določeno, da je voznik pod vplivom alkohola, če ima v krvi več kot 0,5 g/kg alkohola. Poklicni vozniki morajo voziti brez alkohola v krvi. Za poklicne voznike, torej tudi za avtoprevoznike je novost, da bodo morali vsaka tri leta opravljati preverjanje znanja iz poznavanja prometnih pravil, o odgovornosti voznikov v prometu in seznanjanju z novimi predpisi, o osnovnih vzrokih nezgod, o zakonitosti vožnje v prometu, o temah, ki prispevajo k razvijanju humanih odnosov v prometu, o temeljih družbene samozasčite. Potrdilo o opravljenem izpitu bodo morali nositi skupaj z vozniškim dovoljenjem.

V 213. členu je določeno, da se lahko vozniku motornega vozila, ki je bil s pravomočno odločbo kaznovan za dva ali več prekrškov (hujši prekrški, ki so taksaktivno naštet v omenjenem členu), ki jih je storil v dveh letih, izreče pri izreku kazni za naslednji prekršek tudi varstveni ukrep navzočnosti pri predavanjih in pri predavanju filmov o posledicah, ki nastanejo zaradi nespoštovanja ali nepoznava-

nja prometnih predpisov. Če voznik motornega vozila, ki mu je bil izrečen navedeni varstveni ukrep, v enakem roku ponovno stori dva ali več določenih prekrškov, se mu pri izreku kazni za naslednji prekršek izreče tudi varstveni ukrep napotitve na preveritev poznavanja prometnih predpisov, prometnih znakov in spretnosti vožnje motornega vozila, skratka, opraviti mora teoretični in praktični del vozniškega izpita. Če se voznik ne odzove pozivu za navzočnost na predavanjih ali ne pride na ponovno opravljanje vozniškega izpita, se mu vozniško dovoljenje začasno vzame in zadrži, dokler se ne odzove pozivu za izvršitev teh ukrepov, oziroma ne dokaže, da pozna prometne predpise in prometne znake ali da spretno vozi motorno vozilo. Voznika, ki ponovno opravlja vozniški izpit, lahko ustrezní organ pošlje tudi na kontrolni zdravniški pregled.

Spremenjene so tudi kazenske določbe, po katerih so zagrožene kazni za posamezne prekrške zelo visoke. Tako je pravna oseba lahko kaznovana z največ 45 milijoni dinarjev, odgovorna oseba z 2,5 milijona dinarjev, zasebni avtoprevozniki z največ 2 milijona dinarjev. Najvišja denarna kazen na kraju prekrška se lahko izreče 20.000 dinarjev, najnižja pa 5.000 dinarjev.

Postaja milice
Šentjur

Seja občinskega sindikalnega sveta Šentjur

15. septembra 1988 je bila druga seja OSS Šentjur. Poleg poročila o delu OSS za obdobje marec—september 1988 so člani sveta sprejeli operativni program dela za obdobje oktober 88 — marec 89 in se dogovorili o kriterijih za določanje minimalnega osebnega dohodka zaposlenih, za katerega se bodo sindikati zavzemali v občini. V razpravi je bilo sprejeto, da bi znesek za minimalni osebni dohodek za najenostavnejše delo (za 42 urnik dela pri doseganju norme) moral zadostovati za normalno življenje.

Delavec, ki dosega takšne rezultate, v naši družbi ne bi smel biti socialni revež. V republiki Sloveniji je ta znesek v sindikatih 453.000 din mesečno, v občini pa ga bo določilo predsedstvo OSS v odvisnosti zaostajanja v občini glede na republiško povprečje in glede na panogo. Za tako določen znesek se bomo v sindikatu zavzemali in ocenjevali uspešnost DO v poslovanju.

Prav je, da ima delo svojo ceno; gospodarske krize ni mogoče premagati samo na poljih zaposlenih delavcev. V razpravi so se člani sveta zavzemali za takojšnje razbremenjevanje gospodarstva in podprli predlog, da se ta sredstva namenijo za neto osebne dohodke.

Sprejeli so tudi sklep o organiziranju seminarja za sindikalne aktiviste, ter nekaj pobud osnovnim organizacijam, da jih uveljavijo preko delgata za ZZZ in SIS.

Posvet s sekretarji OO ZKS v občini Šentjur

O DRUŽBENOEKONOMSKIH IN POLITIČNIH RAZMERAH V SLOVENIJI IN SFRJ TER O ORGANIZIRANJU IN DELOVANJU SIS V OBČINI

Občinski komite Zveze komunistov v Šentjurju se je v jesenskem obdobju takoj lotil uresničevanja nalog iz svojega operativno sprejete programa, ki zajema šest točk. Z sekretarji OO ZKS je obravnaval izredno aktualne teme, ki vključujejo najširše število komunistov ter delovnih ljudi in občanov, to je vprašanje delovanja in organiziranja SIS v občini. V začetku so sekretarji poročali o družbenoekonomskih in političnih razmerah v Sloveniji in Jugoslaviji. O razmerah, ki jih sproti in vsakodnevno spremljamo in ocenjujemo iz različnih zornih kotov; zaskrbljuje dejstvo, da komunisti, pa tudi nečlani, težko sprejemajo vsakovrstne napade na Slovenijo in seveda tudi na politično vodstvo s Kučanom na čelu. Komunisti pa tudi nekomunisti odločno podpiramo politiko Zveze komunistov Slovenije in njeno vodstvo s tovarišem Kučanom na čelu. Sekretarji so menili, da bi morali dobiti več kakovostnih informacij, kajti članstvo te še posebej zahteva od sekretarjev; sekretar pa jih tako kot vsi ostali lahko pridobi le iz sredstev obveščanja, nekaj pa lahko prebere tudi v Komunistu. V osnovnih organizacijah naj bi te razmere obravnavali v prvi polovici oktobra, kajti zanimanje članstva za verodostojne informacije o razmerah pri nas je prav gotovo veliko.

Sekretarji so obravnavali tudi stališča in usmeritve ZK na področju organiziranja in delovanja SIS, oziroma o reorganizaciji samoupravnih interesnih skupnosti v občini. Stališča, ki jih je izoblikovala posebna komisija pri predsedstvu OK ZKS so bila deležna številnih razprav v OO ZKS (predvsem v delovnih organizacijah), na terenu pa bodo oceno in mnenje ter predloge podali v prvih dneh oktobra.

Seveda pa pri vsem tem ne gre v prvi vrsti za to, da takoj ukinejo SIS oziroma službe, ki opravljajo to dejavnost v okviru Delovne organizacije za opravljanje poslovnih storitev. Treba je izdelati kakovostne analize o tem, kaj nam bo nova reorganizacija prinesla; do sedaj je bila narejena ocena o predvidenih spremembah le v okviru DOPS-a, ocena, ki javnosti sicer še ni predstavljena, pa je izdelana tudi v okviru posebne komisije pri občinskem izvršnem svetu. Pred samimi predvidenimi spremembami pa je potrebno strukturo rešiti vprašanja, ki se porajajo znotraj nekaterih SIS. Tu še najbolj izstopa področje šolstva in otroškega varstva. Sedanje šolstvo, organizirano v kar sedem tozdov s prav toliko žiro računi in seveda z vso administracijo, ni poceni. Razmisliti je treba, da se vsi tozdi združijo v eno DO, stroški se bodo zanesljivo zmanjšali, so menili na posvetu sekretarji. Prav tako je bilo tudi izpostavljeno organiziranje in delovanje Sklada stavbnih zemljišč, ki je pri upravnem organu SO, SIS materialne proizvodnje pa ločeno v okviru SIS za ceste in komunalno skupnost. V razpravi o združitvi teh služb so bile ocene dokaj kritične na račun tega, da naj pri upravnem organu združimo te službe.

Razlog je v nestrokovnem delu, katerega grehe preteklosti in sedanjosti plačujejo krajevne skupnosti. Vsi sekretarji pa so si bili enotni, da mora zaradi racionalizacije pri sestankovanju na sejah skupščine nujno priti do poenostavitve načina delovanja.

Skratka, v prvi vrsti naj bi opravili nekatere korake, ki jih lahko brez posebnih postopkov uresničimo takoj, kasneje pa bi opravili tudi druge organizacijske predvidene spremembe, ki bodo v razpravi dobile popolno podporo.

Zveza komunistov je torej odprla pot k uresničevanju nekaterih vprašanj, ki so jih komunisti, pa tudi nekomunisti postavljali že več let, le uskladiti nam ni uspelo različnih gledanj na ta vprašanja.

O vseh teh vprašanjih bo v prihodnjih dneh dal svojo oceno še občinski komite in njegovo predsedstvo.

Drago Slakan

Socialni kruh

Zadnje čase se pogostokrat pogovarjamo o tako imenovanem socialnem kruhu — črnem kruhu, ki bi ga lahko kupovali delavci z najnižjimi osebnimi dohodki, družine z več otroki, da bi lahko v teh časih preživeali. Ti pogovori niso samo na ulici, ampak celo že na raznih sejah na vseh ravneh.

Tudi na seji občinskega sindikalnega sveta Šentjur so razpravljali o socialnem kruhu, čeprav so se vsi navzoči zavedali, da je pravzaprav sramota, da je potrebno v tej družbi govoriti o kruhu na takšen način. Toda kaj hočeš, saj so zakone sprejeli na zvezi in očitno ljudje, ki se na to ne spoznajo. Mnogo je tu interesov: od pridelovalcev žit, mlinarjev, pekov, trgovcev, birokratov in sindikata, kot zaščitnika interesov delavcev. Vsak pri-dene svoj piskrček in težave so tu.

Če je potrebno, da na takšen način zaščitimo standard ljudi, bi morali upoštevati predvsem naslednje:

1. Zagotoviti dovolj črnega kruha v vseh prodajalnah glede na povpraševanje.

2. Določiti takšno ceno črnega kruha, da ga ne bodo kupovali ljudje za krmo živine in preprodajo.

3. Razliko v ceni do ekonomske cene zagotoviti trgovcem, ki bodo prodajali takšen kruh.

4. Dolgoročno vse kompenzacije za osnovna živila nameniti v povečanje proizvodnje hrane.

Kakršnokoli pristajanje na delitev bonov za kruh bi pomenilo deliti delavce na reveže in bogate. Preden bi to storili, bi bilo prav, da zamenjamo tiste, ki so takšno stanje v tej družbi povzročili.

J. M.

Predstavljamo vam

Izmed letošnjih štirih dobitnikov najvišjih občinskih priznanj »PLAKETA 18. avgust« vam v tej številki našega glasila predstavljamo dva, Martina Cmoka in Stanka Gobca.

Stanko Gobec, predmetni učitelj na osnovni šoli Blaža Kocena na Ponikvi, nedvomno sodi med tiste naše pedagoške delavce, ki so že dolgo prepričani, na je pouk v osnovni šoli brez ustreznih učil pust in neučinkovit. Takšen pouk učencev ne navaja dovolj k razmišljanju in k nepotrebnemu sodelovanju v

učnem procesu. Končni učinek je v najboljšem primeru le pasivno obvladanje naučenih podatkov, ki prej ali slej izginejo iz spomina, ne prinašajo pa pričakovanega haska.

Takšno prepričanje, slaba izbira dobrih (a dragih) učil, ter seveda pomanjkanje denarja v šolstvu, so Stanku Gobcu narekovali, da si je začel pomagati kar sam, kakor je vedel in znal. Tako je občasno izdelovanje učnih pripomočkov preraslo v organizirano tehnično dejavnost ne le njega samega, temveč tudi njegovih učencev, ki danes pod njegovim mentorstvom dosegajo visoka mesta na regijskih, republiških in zveznih tekmovanjih mladih tehnikov.

V zadnjih osmih letih so mladi tehniki osvajali najvišja mesta na zveznih tekmovanjih, Stanko Gobec pa je v tem času dobil več bronastih, srebrnih in zlatih medalj za nova učila, ki jih je izdelal in predstavil na zveznih oziroma republiških srečanjih. Za tovariša Gobca lahko trdimo, da gre za pedagoga, ki je prenos teoretičnega znanja na učence oplemenitil s praktičnim in inovatorskim delom.

Za njegovo ustvarjalno pedagoško, inovatorsko in mentorsko delo z mladimi je upravičeno prejel najvišje občinsko priznanje.

Tovariš Martin Cmok je ne- ločljivo povezan z razvojem prostovoljnega gasilstva v občini Šentjur. Z delom v gasilstvu je pričel leta 1948 v gasilskem društvu Slivnica. Po odsluženju vojaškega roka je v društvu opravljal razne funkcije; bil je gospodar, tajnik, poveljnik in predsednik. Zadnji dve funkciji

je izmenoma opravljal vse od leta 1960 do sedaj, ko kot predsednik uspešno vodi gasilsko društvo Slivnica. Že leta 1963 ga zasledimo v delu občinske gasilske zveze Šentjur kot feren- renta za mladino, nato podpoveljnika in poveljnika. Funkcijo poveljnika je opravljal polnih 14 let, nato pa je prevzel mesto predsednika. To funkcijo je uspešno opravljal sedem let.

Sedaj je podpredsednik OGD. Na podlagi vestnega in požrtvovalnega dela in strokovne usposobljenosti, je bil na enajstem kongresu slovenskih gasilcev letos izvoljen v predsedstvo Gasilske zveze Slovenije — odgovoren je za celjsko območje. Njegovo delo je bilo tesno povezano s področjem strokovnega usposabljanja gasilskih kadrov, ustanavljanja novih društev in materialnega opremljanja gasilskih društev.

Martin Cmok pa ni aktiven samo na področju gasilstva, temveč ga poznamo tudi kot prizadevnega in uspešnega družbenopolitičnega delavca v krajevni skupnosti, saj je opravljal vrsto funkcij, od predsednika mladine, KO SZDL in predsednika sveta KS, katero opravlja še danes. Tudi čebelarstvo v Slivnici je plod njegovega dela, saj je bil med pobudniki za ustanovitev društva, kjer je ves čas opravljal razne funkcije. Še bi lahko opisovali njegovo delo, ki je tesno povezano z razvojem kraja.

Ob pogovoru je našteval še vrsto stvari, ki bi jih bilo še treba urediti na področju požarnega varstva, njegovega financiranja, za strokovno vzgojo mladih kadrov, predvsem ženske mladine. Tudi v krajevni skupnosti je še veliko dela in potreb, a žal se krajevni samoprisepek izteka in že je tu vprašanje naslednjega. Misli pa, da bodo kra- jani sami videli, da je še mnogo potreb na področju komunalnega urejanja kraja in se bodo odločili še za naslednji samoprisepek.

Dopisujte v Utrip!

Vrata Srednje kmetijsko živilske šole odprta za vse

Jesen je odprla šolska vrata tudi na Srednji kmetijsko živilski šoli Celje, enoti Šentjur. Šolsko leto 1988—89 je prineslo nekaj novosti v šolanju v kmetijstvu, zlasti za dekleta. Vzgojno izobraževalni programi za šolanje kmetijcev so bili prenovljeni v minulem šolskem letu. Bistvene spremembe so v tem, da poslušajo učenci strokovne predmete — strojništvo, poljedelstvo in živinorejo — že v prvem letniku, ker je takrat tudi praktični pouk. Letos se je pridružil tudi dveletni program za izobraževanje kmetovalk — gospodinj. Bistveno je povečano število ur predmeta prehrane in gospodinjstvo — prek 70, sedaj 350 ur teorije. Poudarek na kuhanju, šivanju in gospodinjstvu je tudi pri praktičnem pouku. Poleg splošno izobraževalnih predmetov bodo učenke poslušale tudi kmetijske predmete in imele kmetijsko prakso iz strojništva, poljedelstva z vrtnarstvom in živinoreje. Ker gre za dveletni program druge težavnostne stopnje, se lahko vpišejo tudi dekleta, ki so končala 6 razredov, toda izpolnila osnovnošolsko obveznost. Temu so prilagojene tudi vsebine slovenskega jezika in matematike. Zanimanje deklet za šolanje po prenovljenem programu za kmetovalko gospodinjstvo je dobro, tako da smo letos vpisali en samostojen oddelek za dekleta.

Tudi v novem šolskem letu bomo nadaljevali s šiviljskimi tečaji (začetni in nadaljevalni) ter pričeli s kuharskimi tečaji. Šiviljski tečajji bodo potekali v strnjeni obliki 2—3 krat tedensko po dogovorjenem urniku z

udeleženkami in bodo trajali 30 ur. Kuharske tečaje pa bomo poskušali izpeljati tako, da bo tečaj enkrat mesečno, 10 krat, da bodo udeleženke lahko vegetacijski sezoni primerno kuhale jedi, konzervirale sadje in zelenjavo. Udeleženke bodo vnaprej dobile sezname jedil, ki jih bodo pripravljale, in zraven potrebne količine materiala, da bodo surovine za pripravo hrane prinesle s seboj. Videli bomo, če se bo takšen način obnesel. Klasični kuharski tečajji v strnjeni obliki niso najprimernejši zaradi treh vzrokov: zajamejo samo krajšo vegetacijo, vključeno je omejeno število jedi, cene živil se stalno spreminjajo in je težko predvideti strošek, in končno — mati in žena težko dva ali tri tedne zanemarja družino, delo na kmetiji ali si vzame dopust v službi; z velikim veseljem pa bo verjetno enkrat mesečno spreminjala utečen urnik svojega življenja in prišla v družbo z drugimi ženami.

Nadaljevali se bodo tečajji varno delo s traktorjem in priključki, ter traktorske vožnje. Na enoti v Medlogu bomo nadaljevali z vrtnarskimi tečajji, uporabi domačega cvetja in s predavanji o urejenem okolju.

Na šoli nadaljujemo tudi z obnovo notranjosti in učilnic in končno smo s pomočjo sofinancerjev pričeli z obnovo zunanosti. O tem prihodnjic.

Upamo, da bomo 80-letnico šole v šolskem letu 1989—90 lahko proslavili v obnovljeni šoli, urejenem okolju in z delavnico za praktični pouk kmetijskih predmetov.

N. Cmok

Obrambno usposabljanje v Šentvidu

V prepričanju, da bo brigadirski dom v Šentvidu pri Planini letos popoldan pripeljala avtobusa polna mladincev. Začudenje je bilo tem večje, ko so se mladinci in mladinke, nekateri na videz še otroci, v trenutku oblekli v pisane maskirne uniforme, si nadeli čepice, se opasali ter nadeli puške na rame. Kaj hitro se je izvedelo, da so to slušatelji obrambnega usposabljanja izvenšolske mladine, katerega sta letos prvič skupaj organizirali občini Šentjur in Sevnica.

Prav gotovo je bilo za marsikaterega mladince ter mladinko prvič, da je tako dolgo doma, zato je kanila v začetku marsikatera solza domotožja. Kaj kmalu pa je bil prvi strah in občutek negotovosti

Pet komandirjev in komandant — Tona, Jože, Slavko, Sandi, Ivan in Bogdan:

pregnan, predvsem po zaslugi izkušenih, strokovno usposobljenih in simpatičnih šestih komandirjev na čelu s komandantom tabora Bogdanom Hvalcem.

Da je temu res tako, smo ugotovili iz anketnih lističev, kjer so skoraj vsi mladinci in mladinke izrazili navdušenje nad takšno obliko usposabljanja, obenem pa je treba povedati, da so ob zaključni prireditvi skupaj z svojim komandirji, in ob navzočnosti svojih staršev, pripravili pristrčen program.

Tabor v Šentvidu je obiskala tudi delegacija predstavnikov zvezne konference ZRVS ter republiškega sekretariata za ljudsko obrambo, ki jo je vodil general Jerkič, predsednik republiške konference ZRVS. Delegacija se je izredno pohvalno izrazila o pogojih usposabljanja, urejenosti tabora, čistoči in disciplini, s predstavniki občinskih organov za ljudsko obrambo obeh občin pa so ugotovili nekaj pomanjkljivosti, ki jih bo treba v prihodnje odpraviti.

Anton Hribnik iz Podlešja pri Kalobju:

»Mladincem in mladinkam, ki se bodo udeležili usposabljanja naslednje leto, bi rad povedal, da je na usposabljanju zelo prijetno in čas kar prehitro mine.«

Nada Zavski iz Javorja pri Gorici:

»Bilo je lepo. Še bi šla. Posebno streljanje s puško me je navdušilo.«

Hinko Pap

Oktober - mesec varčevanja

Hranilniška misel sega daleč v preteklost, saj so že pred 360 leti Francozi nakazali potrebo po organiziranem varčevanju, leta 1924 pa so v Milanu v Italiji ustanovili mednarodni inštitut za varčevanje in sklenili, da bo 31. oktober praznik varčevanja; tako bi se po vsem svetu širila načela in ideje varčnosti, ki pri človeku razvijajo občutek zmernosti, ga uče skromnosti in nesebičnosti. Pri tem ne mislimo le varčevanje z denarjem, ampak z vsemi dobrinami, ki so značilne za vsakega dobrega gospodarja. Prav zaradi tega smo pozorni na razvoj varčevalne zavesti že pri cicibanih. LB SB Celje je po šolah ustanavljala pionirske hranilnice, ki so se s širjenjem obsega dela preimenovali v šolske banke. Na osnovni šoli v Šentjurju je bila takšna banka ustanovljena leta 1972. Njen obseg dela je bil takrat ožek, danes pa predstavlja prvi finančni servis ne le za učence, temveč za vse interesne dejavnosti, krožke, organizacije, prehrano, mladinski tisk, za preskrbo učencev z učbeniki in drugo na šoli.

Kaj obsega naše delo?

Zavedamo se, da je naša prva naloga vzgoja otrok k varčevanju. Cicibani postanejo oktobra mladi varčevalci in dobe svojo hranilno knjižico z začetno vlogo. Oni so tudi najbolj zvesti obiskovalci naše banke. V hranilnici imajo svojo kartico, na katero uslužbenke — učenke vpišejo dvige in pologe učencev.

To se opravlja do izstopa iz osnovne šole. Tu se organizirano varčevanje ustavi, saj srednje in strokovne šole nimajo razvitih takšnih oblik varčevanja. Varčevanje učencev pa doseže svoj namen, če privarčujejo tudi del svoje žepnine. Kaj je žepnina? To je redni znesek, ki ga dajo starši svojim otrokom ob mesecu. To je njihova plača. Z njo morajo vzdržati ves mesec. Če je otrok kakšen dan brez »cvrnka« v žepu, naj že bo, če pa prve dni porabi vse, pomeni, da ne zna gospodariti in se bo ta otrok moral za svojo samostojnost še pošteno potruditi. Žepnina je priložnost, da bo otrok postal z leti dober gospodar.

Ker pa varčevanje ni le varčevanje z denarjem, skrbimo, da varčujemo tudi drugje:

— Veliko pozornost dajemo zbiranju sekundarnih surovin, papirja, železa in stekla. To je velikega pomena za pomoč gospodarstvu, hkrati pa učenci ta denar namenjajo za potrebe celotne oddelčne skupnosti.

Velikega varčevalnega pomena za šolo, starše in učence je preskrba učencev z učbeniki in delovnimi zvezki. Učenci dobe v šoli nove delovne zvezke ter nekaj novih in nekaj rabljenih učbenikov. S tem je odpadla skrb staršev z nabavo knjig, saj so morali starši večkrat v oddaljeno mesto, da so dobili vse potrebne učbenike. Obrabnino za učbenike in ceno delovnih zvez-

Nadaljevanje na 6. strani

Oktober - mesec varčevanja

Nadaljevanje s 5. strani

kov, ki so za vsakega učenca novi vsako leto, lahko starši poravnajo v dveh obrokih. V aprilu prineso akontacijo, ko pa so razdeljeni vsi učbeniki, to je v septembru, napravimo obračun in prineso še ostanek. K ceni učbenikov smo prišli tudi prispevek 3.800 din, ki ga vsakemu učencu nameni OIS Šentjur (to je tretjina cene enega učbenika) in 2,5-odstotni popust, ki ga dobimo od knjigarne. Tako so učenci naše šole letos prispevali le tretjino cene učbenikov v knjigarni, zato vedno znova poudarjamo, naj na knjige pazijo, da bodo uporabne več let. K temu naj obrazložim, da so učenci letos plačali za učbenike 18.000 din od 1. do 4. razreda in 32.000 din učenci od 5. do 8. razreda, čeprav stanejo v knjigarni približno 50.000 din za nižjo in od 110.000 do 140.000 din za višjo stopnjo. Stopite v knjigarno in se pozanimajte o ceni, da ne bo nepotrebnega tarnanja in začudenja ob zahtevanih izračunih in prispevkih za učence! Z akcijo torej ne varčujemo le z denarjem, temveč tudi s časom, ki je, kot pravi pregovor, zlato.

— Tudi vplačila za prehrano učencev in zaposlenih se zbirajo v banki, čeprav ta sredstva le kratek čas plemenitijo dohodek hranilnice. V naši banki bolj ali manj varčuje vseh 1000 učencev in 86 oddelčnih skupnosti, interesnih dejavnosti, krožkov, organizacij, društev in drugih oblik dela na šoli.

Omenila sem dohodek banke, to so obresti. Kljub temu, da učenci dobe ob vlogah le priložnostna darila, se od vsega zbranega denarja, zlasti od organizacij, naberejo sredstva, ki se vodijo posebej na kartici kot dohodek banke. Z njim razpolagajo učenci varčevalci, svet var-

čevalcev. Skupaj z mentorjem banke in vodstvom šole ga namenjamo za:

- pomoč učencem, ki finančno ne zmorejo vseh plačil,
- pomoč krožkom,
- boljše tehnično opremo šole.

Pri našem delu so nam v veliko strokovno in finančno pomoč predstavniki LB SB Celje, s katerimi dobro sodelujemo, naše delo razumejo in nas podpirajo. Zaradi številnih vrst varčevanja in precej visokih vsot zbranega denarja, za kar je treba opravljati pravo knjigovodstvo, smo od SB Celje dobili računalnik s programom za računalniško obdelavo podatkov v banki (vrednost 1 milijarda) in dva tiskalnika. Z lastnimi sredstvi smo kupili še 4 računalnike ZX — spectrum in TV sprejemnike in tako lahko organizirali in zadovoljili želje učencev, da bi se spoprijeli z zanimivim svetom računalništva. Za delo v šolski banki se zanima veliko učencev, vendar jih moramo vsako leto precej odkloniti.

Vsi, ki delamo v šolski banki, ki je v razširjenem programu šole imenovana le kot družbeno koristna interesna dejavnost, vemo, da je tak računalnik lepa nagrada za delo, ki nas hkrati obvezuje za še boljše delo za vzgojo mladih za varčevanje, za življenje, saj sta delo in varčevanje najmočnejša dejavnika na poti h blaginji, napredku in dostojanstvu vsakega posameznika in družbe. Varčevanje naj bo navada, potreba in vrlina vsakega človeka, kot je ob razmišljanju k naslovu zapisala neka učenka:

A — ker denarja imam premalo, varčevala bom vse dni, da izpolni se mi želja, ki po glavi mi roji.

Mentorica šolske banke
Silva Kukovičič

Letna šola v naravi

V šolskem letu 1987/88 smo z letnim delovnim načrtom DO VIZ po sedmih letih ponovno planirali izvedbo letne šole v naravi za vse učence oddelkov 4. razreda centralnih in podružničnih OŠ v DO VIZ Šentjur.

Izkoristili smo možnost za izvedbo letne šole v naravi v pionirskem letovišču VIZ občine Karlovac v Selcah, ki ima vse prostorske, bivalne, rekreacijske in druge pogoje za izvedbo programa v naravi pod ugodnimi finančnimi pogoji.

Poleg staršev, ki so sofinancirali razmeroma majhen znesek 60.000 din na učenca, so financirali program šole v naravi še OIS Šentjur, TKS Šentjur, nekaj tudi krajevne skupnosti; zelo slab odziv pa je bil iz organizacij združenega dela. Skupni prihodi so realizirani v višini 39.444.000 din, od tega OIS 18.000.000 din, TKS 3.591.000 din, prispevki staršev 15.095.000 din in prispevki OZD in KS 2.758.000 din. S temi prihodi smo pokrili stroške bivanja učencev v Selcah, prevoze učencev z avtobusi v Selce, prevoze učencev z ladjo, stroške pedagoške skupine ter didaktični, potrošni in sanitetni material.

Letno šolo v naravi smo organizirali v Selcah od 30. avgusta do 8. septembra; odziv učencev je bil zelo dober, saj se je od

308 učencev vseh oddelkov 4. razreda šole v naravi udeležil 301 učenec.

Za realizacijo in izvedbo programa letne šole v naravi je bila organizirana pedagoška skupina 29 pedagoških in zdravstvenih delavcev:

- 14 učiteljev razrednikov
- 13 učiteljev plavanja
- 1 pedagoški vodja
- 1 zdravnik (vodja šolskega dispanzerja ZD Šentjur)

Pedagoški kader so v večini zagotovile posamezne OŠ v okviru DO VIZ, nekaj pa je bilo zunanjih sodelavcev s kvalifikacijo učitelja plavanja; zdravnika pa je zagotovil zdravstveni dom Šentjur — šolski dispanzer, kar moramo še finančno razrešiti (zdravnika bi naj sofinancirala OZS kot v drugih občinah). Glede na naravo dela šolskega zdravnika in že poprejšnje spremljanje šoloobveznih otrok preko zdravstvene preventivne v šolskem dispanzerju je nujno, da imamo zagotovljenega svojega zdravnika tudi ob prihodnji organizaciji letne šole v naravi.

Celotna pedagoška skupina

(učitelji razredniki, učitelji plavanja skupno s pedagoškim vodjo Slavo Kovačič in zdravnik dr. Drago Kovač) je resno in odgovorno realizirala globalno zastavljeni program letne šole v naravi v šolskem letu 1987/88.

Tovarišica pedagoški vodja je v svojem poročilu izrazila zadovoljstvo — citiram: »Pedagoški team, s katerim sem izvajala program letne šole v naravi je bil izredno delaven in inventiven tako pri samem izvajanju pouka, ekskurzij, šole plavanja ter interesnih in rekreativnih dejavnosti; pedagoški delavci so zastavljene naloge in smotre sprotno realizirali in sprejemali zadovoljive z dobro voljo in uglašeno sodelovali.«

Program dela letne šole v naravi je bil v zastavljeni vsebini v celoti realiziran; tako program pouka, ekskurzij, šole plavanja ter interesnih in rekreativnih dejavnosti učencev. Program je skupno s pedagoškim vodjem predhodno izdelala celotna pedagoška skupina na svojih strokovnih aktivih ob pripravi letne šole v naravi.

Pomemben del realizacije programa so tudi rezultati plavanja, ki so izredni; so torej rezultat truda in dela celotne pedagoške

skupine. Začetno stanje je bilo presenetljivo slabo, saj je bilo od vseh učencev več kot polovica neplavalcev. Končno stanje je izredno ugodno, saj je od 301 učenca 280 učencev plavalcev osvojilo zlatega, srebrnega ali bronastega delfina ali pa so postali plavalci pripravniki; 21 je neplavalcev, od tega 14, ki že drsijo od 5 do 10 m, čistih neplavalcev pa je samo 7.

Dnevno spremljana širša realizacija programa šole v naravi se zapisuje v kroniko letne šole v naravi, ki jo je sprotno urejala in zapisovala pedagoški vodja.

Ob tej priložnosti se moram zahvaliti staršem učencev 4. razreda, OIS Šentjur, TKS Šentjur, nekaterim KS in OZD, ki so finančno pripomogli, da smo lahko realizirali letno šolo v naravi v takem obsegu, prav tako pa tudi celotni pedagoški skupini za kakovostno realizacijo programa.

Pričakujem, da bomo kljub še težjim finančnim možnostim v družbenih dejavnostih v letu 1988 tudi v šolskem letu 1988/89 uspeli realizirati letno šolo v naravi, kar si bomo zadali za eno pomembnih nalog letnega delovnega načrta DO VIZ Šentjur.

Franc Krampf

Na podlagi 10. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje stanovanj v občini Šentjur pri Celju Samoupravna stanovanjska skupnost objavlja

JAVNI RAZPIS

za dodelitev solidarnostnih stanovanj v občini Šentjur pri Celju.

Vsi upravičenci za dodelitev družbenega stanovanja morajo izpolnjevati splošne pogoje:

- da upravičenec ni imetnik stanovanjske pravice na primernem stanovanju ali lastnik primernega vseljivega stanovanja, prav tako pa tudi ne osebe, ki z njim stanujejo,
- da ima upravičenec za stanovanje stalno bivališče na območju občine Šentjur pri Celju,
- da upravičenec oziroma njegova družina doslej še niso ustrezno rešili stanovanjskega vprašanja,
- da upravičenec ne more rešiti svojega stanovanjskega vprašanja pri svojih bližnjih sorodnikih (zakonec, starši oziroma otroci), ki so lastniki večje stanovanjske hiše ali več stanovanj,
- da upravičenec oziroma kdo od članov družine ni lastnik počitniške hiše,
- da upravičenec ali za delo sposoben član družine ni neupravičeno nezaposlen.

Posebni pogoji za dodelitev družbenega stanovanja so:

- a) za delovne ljudi, ki združujejo delo v TOZD ali DS
 - da znesek skupnega poprečnega mesečnega dohodka na člana družine ne presega 60 % poprečnega OD v SR Sloveniji v letu 1987
 - da samski upravičenec s skupnim poprečnim mesečnim dohodkom ne presega 70 % poprečnega OD v SR Sloveniji v letu 1987
 - b) za občane in družine, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v OZD in delovnih skupnostih, veljajo enaki pogoji kot za upravičence pod točko a)
 - c) posebni pogoji za občane, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja, so enaki kot veljajo za upravičence pod točko a) oz. b)
- za mlado družino (to je tiste, ki imajo najmanj enega otroka in sta oba starša stara do 30 let) je posebni pogoj, da znesek skupnega poprečnega mesečnega dohodka na člana družine ne presega 70 % poprečnega OD v SR Sloveniji v letu 1987

Prosilci vložijo vlogo na obrazcu SPN-1 na Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Šentjur do 15. 11. 1988.

Osnutek prednostnega vrstnega reda bo javno objavljen v glasilu UTRIP.

Samoupravna stanovanjska skupnost
Šentjur pri Celju

OBČINSKI SVET ZVEZE
SINDIKATOV ŠENTJUR
ŠENTJUR PRI CELJU

in

OBČINSKA RAZISKOVALNA
SKUPNOST ŠENTJUR
ŠENTJUR PRI CELJU

OBJAVLJATA

RAZPIS O PODELITVI NAGRAD
IN PRIZNANJ
»INOVATOR ŠENTJUR 1988«

1. Za nagrado »INOVATOR 1988« lahko kandidirajo delavci v združenem delu in drugi delovni ljudje občine Šentjur, ki so v letu 1988 uresničili dosežke inovacijske in raziskovalne dejavnosti.

2. Nagrade in priznanja podeljujemo:
— inovatorjem množične inventivne dejavnosti za inovacijske dosežke,
— strokovnim vodstvenim in vodilnim delavcem za pomembne dosežke pri razvijanju in uvajanju novih tehnologij, novih izdelkov, nove opreme ali nove organizacije v proizvodnjo in poslovanje,
— razvojno raziskovalnim delavcem za pomembnejša raziskovalna dela v okviru ali za potrebe organizacij združenega dela občine kot družbenopolitične skupnosti,
— organizatorjem inovacijske dejavnosti za potrebne uspehe pri pospeševanju inovacijske dejavnosti.

3. Kandidate za nagrado in priznanje lahko predlagajo:

— komisija za inventivno dejavnost
— delavski svet in drugi samoupravni organi
— družbenopolitične organizacije
— društva
— posamezniki

4. Prijava mora v pisni obliki vsebovati:

— osebne in splošne podatke prijavitelja
— opis, elaborat in drugače zadovoljivo predstavitev inovacijskega dosežka ali raziskovalne naloge
— podatke za vrednotenje: uporabnost ter izvirnost in izračune koristi.

5. Na osnovi pravilnika o podeljevanju nagrad in priznanj bo podeljeno največ:

— tri nagrade po 170.000 din s plaketami in pet nagrad po 102.000 din s priznanji inovatorjem množične inventivne dejavnosti
— tri nagrade po 170.000 din z diplomami razvojno raziskovalnim delavcem za razvojno raziskovalna dela
— nagrada 102.000 din in diploma organizatorju inovacijske dejavnosti

6. Prijave zbira Občinska raziskovalna skupnost Šentjur, Titov trg 5, Šentjur pri Celju, do 5. novembra 1988.

Razpis, rezultati in imena nagrajencev bodo objavljeni v Utripu.

OBČINSKA RAZISKOVALNA
SKUPNOST ŠENTJUR
ŠENTJUR PRI CELJU

OBJAVLJA

NAGRADNI RAZPIS
»MLADI ZA NAPREDEK ŠENTJURJA PRI CELJU«

Namen razpisa je spodbuditi mladino k ustvarjanju inovacijskih dosežkov in k raziskovalnemu delu.

Predlogi so lahko: tehnične in druge inovacije, dela raziskovalnih krožkov in druga raziskovalna dela mladih.

Na razpis se lahko prijavijo:

— učenci srednjih in osnovnih šol v občini Šentjur
— ostala mladina v občini Šentjur, organizirana v šolski in izvenšolski dejavnosti
— kmečka mladina.

Uspešnim krožkom, mladim raziskovalcem in mladim inovatorjem ter njihovim mentorjem bomo podelili diplome in denarne nagrade.

Inovacijski predlogi morajo biti opremljeni z načrtom, opisom postopka ali s predstavitvijo izdelka. Raziskovalna dela morajo biti tipkana, navedeni morajo biti viri, strokovna pomoč in uporabljena literatura. Elaborate bomo shranili v arhivu ORS Šentjur.

Kriteriji za ocenjevanje predlogov so pomembnost in korigirnost, izvirnost in pogoji nastanka.

Rok za prijavo predlogov je 5. november 1988.

Prijave zbira Občinska raziskovalna skupnost Šentjur, Titov trg 5, Šentjur pri Celju.

Izid nagradnega žrebanja vstopnic

(KOŠARKARSKA TEKMA S POLJSKO 11. AVGUSTA 1988)

Številka vstopnice	Nagrada
418	TOLO COPATI
220	TOLO COPATI
248	VEČERJA ZA 2 OSEBI BOHORČ
783	KNJIŽNA ZBIRKA
777	2 STOLA GOBEC
692	DRVA BOHOR
691	CVETLIČNO KORITO
438	PARNO PRANJE AVTOMOBILA
	KK TOZD TRANSPORT
	VEČERJA ZA 2 OSEBI MOTEL
477	60 JAJC
451	60 JAJC
42	60 JAJC
28	60 JAJC
17	60 JAJC
730	60 JAJC
63	60 JAJC
595	100 KG JABOLK
70	100 KG JABOLK
588	200 KG CEVI ALPOS
590	SMUČARSKI KOMPLET
648	KAVNI MLINČEK GORENJE
605	MIKSER GORENJE
764	PRAŠIČ KLAVNICA
501	AL LESTEV ALPOS
463	SEDEŽNA GARNITURA ALPOS
431	ROG PONY KOLO
795	LAGUNA PEČ ARTNAK
241	VRTALNI STROJ TAJFUN
249	5 KOM OTROŠKO PERILO HVALC
	5 KOM NOGAVICE HVALC
	1 SRAJCA HVALC
	5 KUHINJSKIH POKROVK
	1 KOM PRESENEČENJE — HVALC
	DARILNI PAKET VINOTOČ KALAN
539, 012, 470, 214, 97,	
576, 123, 746, 352, 353,	
683, 200, 440, 464, 92,	
89, 491, 71, 90, 206,	
333, 81, 45, 188, 288,	
513, 227, 377, 105, 469	
703, 610, 338	
716	
	30 TURISTIČNIH KART ŠENTJUR
	LB ŠENTJUR HRANILNA VLOGA SERVIS STORITEV BENO PEČAR

IZŽREBANIM ISKRENE ČESTITKE!

NAGRADE LAHKO PREVZAMETE PRI TOV. MACKOŠEK,
SO ŠENTJUR.

Med pripadniki teritorialne obrambe

Enota teritorialne obrambe iz krajevnih skupnosti Šentjur-center in Šentjur-okolica je v začetku septembra izvajala večdnevno usposabljanje. Največji poudarek je bil dan vojaško strokovnemu izobraževanju, idejnopolitičnemu usposabljanju, predvsem pa izgradnji čvrstega vojaškega kolektiva, ki mora biti pripravljen za izvajanje svojih namenskih nalog. Te obveznosti izhajajo iz ustavnih in zakonskih določil o organizaciji in namenu teritorialne obrambe v okviru oboroženih sil SFRJ, ter zahtevajo od pripadnikov teritorialne obrambe, da se tudi ustrezno usposobijo.

Ce ocenjujemo pripravljenost naše enote, lahko ugotovimo, da je v okviru razpoložljivega časa in materialne opremljenosti na tem usposabljanju enota dosegla zastavljene cilje. Zelo dobro je usposobljena v uporabi orožja in vojaške opreme. Usposobljena je za samostojno bivanje v naravi ter za hitre premike in izvajanje bojnih akcij z uporabo taktičnih načel partizanskega delovanja. Zanimariti tudi ne smemo, da je v času urjenja enota dosegla visoko stopnjo moralno-politične zrelosti in zgradila čvrst vojaški kolektiv. Kolikšen pomen ima ta enota za Šentjur

in okolico se kaže tudi v tem, da so enoto na usposabljanju obiskali predstavniki družbenopolitičnega življenja obeh krajevskih skupnosti Šentjur-center in okolica ter skupščine občine Šentjur. Ob obisku smo bili kar presenečeni nad urejenostjo dela in življenja. Najbolj nas je presenetila skrbno urejena in dobro opremljena vojaška kuhinja, prav tako so nas prepričali s kakovostnim obrokom hrane, ki jo v tej kuhinji pripravljajo.

Ob obisku so pripadniki enote pozorno spremljali TV dnevnik. Po njem pa so se seznanili s tem, kakšne rezultate so dosegli ta dan. Na voljo so imeli celo posneto kaseto o življenju in delu enote na terenu. Po analizi opravljenega dela so pripadniki enote pripravili taborni ogenj in prijetnega večera v družbi naših fantov je bilo kar prehitro konec. Posebej je treba pohvaliti starešinski kader, ki je s pravnim odnosom do usposabljanja ter do samih pripadnikov TO tudi dokazal, da v celoti obvlada naloge, ki so pred njim postavljene. Vsem pripadnikom, starešinskemu kadru ter štabu teritorialne obrambe občine Šentjur velja za tako dobro organizacijo čestitati.

Drago Slakan

Zlati jubilej

V avgustu sta slavila zlato poroko Ljudmila in Janez PELKO iz Šentjurja. Uredništvo Utripa se pridružuje številnim čestitkam!

V pionirskem taboru na Stranica

V pionirskem taboru smo bili trije iz zgodovinskega krožka — Simon, Jernej in jaz. Šli smo v nedeljo, 3. julija in se vrnili v nedeljo, 10. julija. Iz Slovenskih Konjic, kjer smo se okoli petnajste ure popoldan zbrali, smo se odpeljali v šolo na Stranica, kjer so nas še isti dan seznanili z delom, ki naj bi ga opravljali v prihodnje. Še prej smo skupaj sestavili jedilnik, sledila je večerja, potem pa so nam pokazali prostor, to je bil malo večji razred, kjer smo spali. Spali smo v spalnih vrečah.

Delo prvih pet dni je potekalo približno takole: v ponedeljek zjutraj smo se porazdelili v skupine. Vsako skupino je sestavljalo približno pet učencev in vodja. Skupin je bilo pet — dve etnološki in tri geografske. Simon, Jernej in jaz smo bili seveda v skupini etnologov — Jernej in jaz pri tovarišu Vladu, Simon pa pri tovarišu Andreju. Potem, ko so nam razdelili malico, smo se odpravili na pot. Etnologi smo po kmetijah popisovali domačo obrt — domačine smo spraševali, ali delajo grablje, vile in drugo leseno orodje, če še kje delajo lesene cokle, ali če so jih delali in podobno. Vsakdo nam je zelo rad povedal, s čim so se ali se še ukvarjajo, npr. če je delal košare in koše, nam jih je rade volje pokazal, še bolj veseli pa smo bili, če nam je razložil, kako to stvar dela. Mi smo si z veseljem vse zapisovali, tovariš pa je kakšno posebno stvar tudi fotografiral. Popisali smo tudi osebne podatke ljudi, njihovih prednikov ter hčera in sinov. Bilo je zelo zanimivo. Posebno zanimivo je bilo pri nekem kmetu, ki še edini v tej občini in verjetno eden redkih v Sloveniji, doma dela sode. Imeli smo priložnost vi-

deti, kako je žgal les in ga tako ukrivljaj. To je bilo še posebej zanimivo. Ali pa, ko sva z Jernejem naletela na starejšega moža, ki še dela cokle. Pokazal nama je orodje in opisal potek dela. Povrh tega nama je zaigral na citre... Domačinke pa smo spraševali če še, ali pa so, predle, šivale, pletle, če delajo maslo in skuto in podobno. Vse so nam zelo rade povedale. Neka že starejša ženska nam je pokazala kolovrat in ostale pripomočke, s katerimi so predle, in nam seveda tudi opisala potek dela. Z zanimanjem smo poslušali tudi ženo, ki nam je pravila in nam tudi pokazala, kako dela razno cvetje iz papirja. Tam so nam postregli z dišečimi, še toplimi domačimi piškoti. Pri vsaki hiši so bili zelo prijazni in so nam tako olajšali delo. Takšno je bilo terensko delo. Okoli trinajstih smo prišli bolj ali manj utrujeni v tabor. Do petnajstih smo imeli pristo. Počitek smo si še posebej zaslužili, kajti vročina nas je krepko zdelala. Ob petnajstih smo imeli vedno zelo okusno kosilo. Po kosilu smo imeli še veliko prostega časa, spletali smo nova prijateljstva, največ pa igrali karte. Zatem smo zabeležili podatke tistega dne (s terena). Delo smo si pravično delili. Eni smo tipkali na pisalni stroj, drugi so nam narokovali... Delo smo opravljali z dobro voljo, seveda pa vedno z drugačno témo smejanja. Čas nam je kar najhitreje mineval. Zvečer smo seveda smeli gledati poletno noč in vprašanje je, koliko po polnoči je bila ura, ko smo zaspali.

Tudi geografi so imeli podobno terensko delo, le da so morali s pomočjo ankete ugotoviti glavne značilnosti — starost hiše z migracijo prebivalstva in

podobno. V soboto zvečer — predzadnji dan — smo imeli še zabavo. »Žurirali« smo do treh zjutraj. V nedeljo so si domačini na veliko hodili ogledovat razstavo, medtem ko smo jih mi zaspano in žalostno opazovali.

Za zaključek smo imeli še piknik. Starši so začeli prihajati po nas in morali smo se posloviti. Bilo je lepo, ostal bo spomin na prijazne ljudi, lepo okolicino in super kuharico.

Nina Zdolšek

Trinajst srčnih na Triglavu

Člani PD Slivnica pri Celju smo si za vrhunec planinske sezone izbrali turo po Triglavskem pogorju, z namenom v velikem slogu osvojiti naš najvišji vrh.

Vreme je bilo vse tri dni naše hoje kot po naročilu. V soboto, 10. septembra, ko smo iz doline Vrat zrlili na našega očaka, ki je v dopoldanskem soncu kot čuvaj dominiral nad sosednjimi gorami, se nam je zdel neskončno oddaljen. Volje pa nam ni manjkalo in zaigrano smo se pognali v prvo strmino Tomiškove poti. Tu pa tam nam je res zmanjkovalo sape, vendar so nam prvi klini in »zajle« dali poleta in proti večeru smo se že znašli v gneči v Staničevi koči, dve uri hoda pod Triglavom. Dobra razpoloženja ni moglo skaliti niti spanje na trdih tleh jedilnice.

V zgodnjem jutru smo lahko opazovali vrhove Julijcev, ki so drug za drugim rdeče zažarevali v vzhajajočem soncu. Brez posebnih težav smo okrog poldneva dosegli vrh. Tisti, ki smo bili prvič na Triglavu, se nismo mogli izogniti krstu z umetelno zvito prusikovo vrvjo, ki se zna nič kaj nežno oviti okrog zadnje plati, v rokah neusmiljenega rablja. Tolažila nas je misel, da bomo naslednjic mi rablji. Nasmejanih lic in pojoč pesem o Triglavu smo si skušali vtisniti v spomin prekrasen razgled na Julijce, Karavanke in druge vrhove. Kar težko smo se odpravili navzdol, čez Dolič na Sedmera jezera, kjer smo tokrat udobno prespali. Tretji dan smo se napotili na Komno, od tam pa v Bohinj. Ustavili smo se pri slapu Savica, izviru Save Bohinjke, katerega lepote so neznane le malokateremu Slovincu.

Vsa pot je minila v dobrem razpoloženju, četudi smo v najbolj strmih predelih lovili sapo in so se komu pri hoji po klinih zatresle hlače, je znal to obrniti na šalo in med gorami je vseskozi odmeval naš smeh.

Tisti, ki so že prehodili to pot vedo, kakšnih lepote je deležno človeško oko, kdor pa tega še ne ve, ga vabimo, da se nam drugo leto pridruži.

Člani PD

Glasilno UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Šentjur pri Celju v nakladi 4.000 izvodov.

Uredniški odbor: glavni in odgovorni urednik Ferdo ŽAGAR, Drago MACKOŠEK, Jože MASTNAK, Miran KOREN. Anita KOLEŠA, Mirko ČANDER, Dušan VODEB, Darinka ŽEKAR. (Tehnična ureditev Drago Slakan).

Naslov uredništva: Titov trg 5, tel.: 741-286, 741-002, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Šentjur pri Celju.

Tisk: Železniška tiskarna Ljubljana.

Oproščeno tem. davka od prometa proizvodov št. 745-15/9-1978.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.